

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-35(3)/17/JK

Warszawa, 3 kwietnia 2017 r.

DECYZJA DIH-1/25/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Ireny Rosińskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą IRENA ROSIŃSKA Zakład Gastronomiczny „AGATA” w Częstochowie, od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 1 lutego 2017 r. (nr akt sprawy: HU-D-Cz.8361.56.2016/51DEC/16), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1.200 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych) z tytułu naruszenia obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych towarów:

- 1. uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- 2. na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915, z późn. zm.), nakłada na przedsiębiorcę Irenę Rosińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą IRENA ROSIŃSKA Zakład Gastronomiczny „AGATA” w Częstochowie, karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych) z tytułu naruszenia obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych towarów.**

UZASADNIENIE

Pismem z 23 sierpnia 2016 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „Śląskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę Irenę Rosińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą IRENA ROSIŃSKA Zakład Gastronomiczny „AGATA” w Częstochowie, zwaną dalej również „stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo doręczono stronie tego samego dnia, tj. 23 sierpnia 2016 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 2 – 7 września 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w barze „AGATA”, mieszczącym się przy al. Wolności 45 w Częstochowie, należącym do strony, sprawdzono m.in. prawidłowość informowania o cenach znajdujących się w ofercie handlowej produktów w opakowaniach jednostkowych, stwierdzając brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 12 rodzajów produktów, tj.:

1. kruchego wafelka PRINCE POLO CLASSIC a` 50 g;
2. paluszków słonych dużych „Dzieło” a` 300 g;
3. paluszków z solą małych „Dzieło” a` 70 g;
4. wafelka kruchego „Góralki Mleczne” a` 50 g;
5. nektaru z czarnych porzeczek „Tymbark” a` 300 ml;
6. soku pomidorowego pikantnego „Tymbark” a` 300 ml;
7. napoju gazowanego Tonic „Jurajska” a` 500 ml;
8. wody mineralnej gazowanej „Jurajska” a` 500 ml;
9. napoju owocowego cytryna mięta „Tymbark” a` 500 ml;
10. napoju owocowego jabłko mięta „Tymbark” a` 500 ml;
11. drażetek do żucia „Mentosy” a` 37,5 g;
12. soku o smaku pomarańczowym w kartoniku „Tymbark” a` 200 ml,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 7 września 2016 r. (nr akt kontroli: HU-D-Cz.8361.56.2016).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 27 grudnia 2016 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Irenę Rosińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą IRENA ROSIŃSKA Zakład Gastronomiczny „AGATA” w Częstochowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogu uwidaczniania cen jednostkowych oferowanych produktów w opakowaniach jednostkowych oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, kierując do organu pismo z 4 stycznia 2017 r., w którym podkreśliła, że prowadzi zakład gastronomiczny, a nie typowy punkt sprzedaży, co powoduje, iż ceny oferowanych potraw uwidacznia w cenniku. Sprzedaż innych produktów odbywa się na zwykłych zasadach i tu przedsiębiorca również dba o to, aby ceny zostały uwidocznione w prawidłowy sposób. Jednak sprzedaż produktów w opakowaniach jest znacznie mniejsza niż w typowym sklepie i drugorzędna, co powoduje, że skala naruszenia obowiązku informowania o ich cenach nie jest duża, a społeczna szkodliwość czynu nieznaczna. W związku z powyższym strona wniosła o odstąpienie od ukarania lub zastosowanie najniższego wymiaru kary.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 1 lutego 2017 r. (nr akt sprawy: HU-D-Cz.8361.56.2016/51DEC/16), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.200 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych),

na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów.

Pismem z 20 lutego 2017 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o:

- jej uchylenie w całości i ustalenie kary administracyjnej w niższej wysokości, w możliwie najniższym wymiarze, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia,
- zasądzenie stronie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Skarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie:

- art. 77 § 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, i w konsekwencji dokonanie błędnych ustaleń faktycznych, które stanowią jednocześnie naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez przyjęcie, iż strona dopuściła się naruszenia obowiązków w stopniu znacznym oraz braku konkluzji w zakresie kryterium dochodowego, a więc nieprzeanalizowanie jednego z kryteriów, albowiem z uzasadnienia decyzji nie wynika, aby organ ustalił, iż strona jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą, średnim czy dużym. Pominięcie istotnych okoliczności faktycznych sprawy poprzez nieuwzględnienie, że towar, przy którym stwierdzono nieprawidłowości stanowi działalność całkowicie uboczną do działalności głównej, gastronomicznej strony i dotyczył tylko 12 pozycji, a każda o małej wartości ceny jednostkowej, dlatego przyjęcie wysokiego stopnia naruszenia obowiązków przedsiębiorcy nie nastąpiło, a karę ustalono w sposób nieproporcjonalny do skali naruszenia:
  - ✓ konsekwencją naruszenia zasad ustalania stanu faktycznego jest naruszenie przepisów postępowania w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy w postaci nałożenia kary wygórowanej w stosunku do danego stanu faktycznego;
- prawa materialnego, tj. art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez niewłaściwą wykładnię kryterium stopnia naruszenia obowiązków, a w konsekwencji zakwalifikowania naruszenia obowiązków przez stronę jako znaczne.

Pismem z 8 marca 2017 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Irenę Rosińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą IRENA ROSIŃSKA Zakład Gastronomiczny „AGATA” w Częstochowie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w barze należącym do przedsiębiorcy Ireny Rosińskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą IRENA ROSIŃSKA Zakład Gastronomiczny „AGATA” w Częstochowie, w przypadku 12 ww. rodzajów towarów w opakowaniach stwierdzono brak informacji o cenie jednostkowej. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości 1.200 zł.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, zarzuca jednak Śląskiemu WIIH nałożenie kary zbyt wygórowanej. Zdaniem strony, karę ustalono w sposób nieproporcjonalny do skali naruszenia. Strona wskazała, że zajmuje się głównie gastronomią, natomiast sprzedaż produktów w opakowaniach jednostkowych stanowi w jej przypadku działalność uboczną, marginalną. W przedmiotowej sprawie nieprawidłowości polegające na braku cen jednostkowych dotyczyły tylko 12 rodzajów produktów o niewielkiej wartości, stąd też określenie przez Śląskiego WIIH stopnia naruszenia obowiązków jako wysokiego, zdaniem strony, jest niezasadne.

W opinii Prezesa UOKiK, Śląski WIIH prawidłowo uznał, że stwierdzone u strony nieprawidłowości polegające na nieuwidocznieniu cen jednostkowych produktów w opakowaniach były podstawą nałożenia na nią kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Wątpliwości organu odwoławczego budzi jednak sposób ustalenia i wysokość przedmiotowej kary. W pierwszej kolejności Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być nie tylko skuteczne i odstrasżające, a także proporcjonalne.

Należy podkreślić, że w prawie administracyjnym zasada proporcjonalności oznacza nakaz wystosowany do organów administracji państwowej, by używały one do realizacji swych działań tylko takich środków, które są niezbędne dla osiągnięcia danego celu. Wykonując swoje funkcje, administracja ma zgodnie z tą zasadą działać w sposób rozsądny i racjonalny. W zasadzie tej zawiera się bowiem zarówno ważenie interesu publicznego (dobra ogólnego) i interesu indywidualnego, jak i ogólny nakaz miarkowania środków w taki sposób, aby były one adekwatne do celu, który zamierza się osiągnąć (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 22 września 2015 r., sygn. V SA/Wa 3505/14). Zasada proporcjonalności określana bywa również jako zasada współmierności, miarkowania, adekwatności oraz ograniczenia nadmiernej ingerencji (zob. P. Pietrasz „Zasada proporcjonalności a postępowanie administracyjne [w:] J. Niczyporuk (red.) „Kodyfikacja postępowania administracyjnego na 50-lecie K.P.A.”, Lublin 2010, s. 637).

Na gruncie niniejszego postępowania administracyjnego ww. środkiem jest kara wymierzana na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, celem natomiast - ogólnie pojęty interes konsumentów, a w szczególności zapewnienie, iż będą oni mogli nabywać towary prawidłowo oznaczone informacjami o cenie, co pozwoli im na dokonywanie właściwych wyborów w momencie dokonywania zakupów.

W przedmiotowej sprawie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził, że Śląski WIIH, nakładając na stronę karę pieniężną w wysokości 1.200 zł, nie wziął pod uwagę zasady proporcjonalności, w szczególności przy ocenie przesłanek zawartych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, co wpłynęło na

wysokość tej kary, tj. zastosował sankcję, która mogłaby wskazywać, że stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły np. całkowitego braku cen oferowanych asortymentów produktów, a nie ich cen jednostkowych, jak miało to miejsce w sprawie.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Śląski WIIH uznał go za wysoki. Z oceną tą Prezes UOKiK nie może się zgodzić. W pierwszej kolejności Prezes UOKiK zauważa, że ze zgromadzonych materiałów nie wynika jednoznacznie ile towarów faktycznie znajdowało się w kontrolowanej placówce. Według Protokołu kontroli bowiem „kontrolę zawężono do towarów pochodzących z zakupu kontrolnego”, czyli 12 asortymentów. W załączniku nr 2 do tego Protokołu wymieniono również „wybrane grupy towarowe”, dla których sprawdzono prawidłowość uwidocznienia cen (12 asortymentów towarów w opakowaniach jednostkowych oraz 11 potraw). Tymczasem w skarżonej decyzji wskazano, że niedopełnienie ustawowego obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych stwierdzono przy 100% towarów (str. 4-5 decyzji). Prezes UOKiK nie ma zatem możliwości oceny stopnia naruszenia obowiązków, gdyż materiał zgromadzony przez organ pierwszej instancji nie pozwala na ocenę, czy zakwestionowane towary stanowiły rzeczywiście 100% oferty przedsiębiorcy.

Niewątpliwie brak cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze, a tym samym dokonania świadomego wyboru. W przedmiotowej sprawie należy jednak przyznać rację stronie i wziąć pod uwagę fakt, iż główną działalnością strony są usługi gastronomiczne (podkreślić należy, że w tym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości w uwidacznianiu cen), natomiast sprzedaż towarów w opakowaniach jednostkowych stanowi uzupełnienie oferty gastronomicznej. Gdyby nawet przyjąć, że zakwestionowano 100% oferty towarów w opakowaniach jednostkowych (12 asortymentów towarów, przy których wymagane było uwidocznienie cen jednostkowych), należałoby rozważyć, czy kara w wysokości 1.200 zł jest proporcjonalna. Podkreślić należy, że ww. zakwestionowany asortyment nie był bardzo zróżnicowany – dwa rodzaje wafelków, dwa rodzaje paluszków tego samego producenta, pięć rodzajów soków i nektarów tego samego producenta, napój gazowany i woda mineralna tego samego producenta, drażetki do żucia. W tym miejscu zauważyć należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, porównanie cen produktów ma być możliwe w danym miejscu sprzedaży. Skoro więc oferowany przez stronę w kontrolowanej placówce asortyment produktów w opakowaniach jednostkowych był, jak to określiła strona - „ubogi”, konsument nie miał dużego wyboru, a tym samym możliwość porównania cen była ograniczona.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w opinii Prezesa UOKiK, nie może być zatem mowy o wysokim stopniu naruszenia obowiązków.

Oceniając dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku, należy stwierdzić, że kontrolę w zakresie przestrzegania przepisów o uwidacznianiu cen przeprowadzono u strony po raz pierwszy. Prezes UOKiK uwzględnił również nienaganną

postawę strony w trakcie kontroli – współpracę z organem i niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Wielkość obrotów i przychodu została ustalona na podstawie deklaracji PIT-36L, co pozwoliło zaliczyć stronę do grupy mikroprzedsiębiorców (art. 104 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

Wobec powyższego, z uwagi na odmienną od dokonanej przez organ pierwszej instancji ocenę ww. przesłanek, w szczególności niemożności określenia stopnia naruszenia obowiązków, nałożoną na stronę przez Śląskiego WIIH karę w wysokości 1.200 zł Prezes UOKiK obniżył do 300 zł. Podkreślić przy tym należy, że organ drugiej instancji zauważył, iż nałożona przez Śląskiego WIIH kara wynosiła 100 zł/asortyment oraz stanowiła 6% możliwej do nałożenia i 0,2% przychodu. Uznając w trybie instancyjnym powyższe jako ogólny punkt odniesienia do wymiaru kary, Prezes UOKiK zaznacza, że nałożona w drugiej instancji kara wynosi 25 zł/asortyment, stanowi 1,5% możliwej do nałożenia oraz 0,05% przychodu strony. Kara ta, w ocenie organu odwoławczego, będzie proporcjonalna do rodzaju i zakresu stwierdzonych nieprawidłowości oraz przychodu strony.

Odnosząc się zaś do wniosku strony o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, Prezes UOKiK informuje, że jest on bezprzedmiotowy. Do kosztów postępowania administracyjnego, zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., zalicza się bowiem koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Co prawda, art. 263 § 2 k.p.a. stanowi również, że organ administracji publicznej do kosztów postępowania może zaliczyć także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy, jednak przepis art. 262 § 1 pkt 2 k.p.a., wskazuje, że stronę obciążają te koszty postępowania, które zostały poniesione w interesie lub na żądanie strony, a nie wynikają z ustawowego obowiązku organów prowadzących postępowanie. Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiera zasady obowiązkowego zastępstwa procesowego w postępowaniu administracyjnym. Nie może być zatem mowy o wynikającym z ustawy obowiązku zwrotu stronie poniesionych tego rodzaju kosztów postępowania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek

bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości lub w części i w tym zakresie orzeka co do istoty.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Otrzymują:

1. R. pr. Agnieszka Suskiewicz
Kancelaria Prawa Gospodarczego,
Autorskiego i Własności Przemysłowej
Radca Prawny Agnieszka Suskiewicz
ul. gen. J. Zajączka 11 lok. 1
42-202 Częstochowa
pełnomocnik
Ireny Rosińskiej
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski